

¹Кенжебаева А.Ә., ²Досымбекова Р.Ө.

¹Абылай хан атындағы Қазақ халықаралық қатынастар және әлем тілдері университеті,
Қазақстан, Алматы қ., e-mail: china.aida@mail.ru,

²Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университеті, Қазақстан, Алматы қ.,
china.aida@mail.ru, rauan-d@mail.ru

УАҢ АНИ МЕН А. КЕМЕЛБАЕВА ШЫҒАРМАЛАРЫНДАҒЫ ПОСТМОДЕРНИСТІК САРЫНДАР

Берілген мақалада қытай жазушысы Уаң Ани мен қазақ жазушысы Айгүл Кемелбаева шығармаларындағы постмодернистік сарын мәселесіне салыстырмалы талдау жасалған. Қос жазушының постмодернистік ағым негізінде, әсіресе сана ағыны әдісін қолдана отырып жазған белді шығармаларын талдау арқылы қазіргі таңдағы қытай және қазақ жазушыларының туындыларындағы үндестікті және ешкімге ұқсамайтын қолтаңба өрнектерін жан-жақты ашып көрсетеді. Сонымен бірге жазушы әйелдердің соңғы жылдары жазылған шығармаларына бүгінгі күн тұрғысынан жаңаша баға беріліп, тұжырымды қорытындылар жасалады.

Түйін сөздер: постмодернизм, сана ағыны, ішкі монолог, фабула, сюжеттік желі.

Kenzhebaeva A.A., Dossymbekova R.O.

¹Kazakh national university of International Relations and World Languages named after Abylai Khan,
Kazakhstan, Almaty, e-mail: china.aida@mail.ru,

²Al-Farabi Kazakh national university, Kazakhstan, Almaty,
e-mail: china.aida@mail.ru, rauan-d@mail.ru

Postmodernist motives in the works of Van Ani and A. Kemelbaeva

This article gives a comparative analysis of the work of Chinese writer Wang Ani and Kazakh writer A. Kemelbayeva in terms of artistic techniques for creating a double code, the features of the author's speech and characters, the postmodern motive in the works of both writers. Also, differences in the methods for creating a framework of reality and fictitiousness in the stories of both writers were revealed.

Key words: postmodernism, stream of consciousness, internal monologue, plot.

Кенжебаева А.А., Досымбекова Р.О.

¹Казахский национальный университет международных отношений и мировых языков имени Абылай Хана,
Казахстан, г. Алматы, e-mail: china.aida@mail.ru,

²Казахский национальный университет имени аль-Фараби, Казахстан, г. Алматы,
e-mail: china.aida@mail.ru, rauan-d@mail.ru

Постмодернистские мотивы в произведениях Ван Ани и А. Кемельбаевой

В данной статье дается сравнительный анализ творчества китайской писательницы Ван Ани и казахской писательницы А.Кемельбаевой с точки зрения художественных приемов создания двойного кода, рассматриваются особенности речи автора и персонажей, постмодернистский мотив в произведениях обеих писательниц. Также выявлены различия приемов создания рамки реальности и фиктивности в рассказах обеих писательниц.

Ключевые слова: постмодернизм, поток сознания, внутренний монолог, фабула, сюжет.

Белді қытай жазушысы Уаң Анидің авторлық (1954-) манерасы қытайдың көне дәстүрімен, еуропалық реалистік дәстүрмен, сондай-ақ психологиялық проза дәстүрімен тығыз байланысты. Оның туындылары қазіргі таңдағы Қытайдың

өзінің сырға толы қалтарыстарын ашық жайып салған, сексуалды тәжірибесін жасырмай суреттеп көрсететін заманауи жазушылардың шығармаларына мүлдем ұқсамайды. Мәселен Уаң Анидің «Мәңгілікке созылған кек» («长

恨歌") атты романында Шанхай тұрғындарының сән-салтанатқа толы тұрмысына қарағанда қарапайым тіршілігі, күнделікті тынысы сөз болады. Жазушының айтпақшы болған негізгі ой түйіні Шанхай қаласында өз тірлігімен күйбеңдеген, қарапайым достықтан ләззат алған қарапайым жандардың тағдырлары.

Уаң Анидің әңгіме, повестерінде «сана ағыны» элементтері көптеп кездеседі, мысалы: «Жаңбыр астында» ("雨, 沙沙沙") шығармасына талдау жасап көрейік.

Шығарма бас кейіпкері бойжеткен қыздың үзік-үзік санасындағы жаңғырықтар абсолютті шындық, адам мен әлем, жаратылыс пен мәңгілік т.б. іргелі философиялық толғамдарына құрылған. Әңгіме қарапайым ғана сюжетке құрылған, тіпті фабулалық қисынмен түзілген. Қаламгер әсіресе сюжет дамуының логикасына ерекше ден қойған. Жас бойжеткеннің қараңғы түнде өзін үйіне шығарып салған бейтаныс бозбала арасындағы диалогтық қарым-қатынастар сюжеттік желілер түрінде беріледі, олардың байланыстары әрі қарай өрбіп отырады. Олардың ортасындағы диалог полемикалық тұрғыда өрбіп, әсіресе басты кейіпкердің ішкі толғаныстары басымдылық алып кетіп отырады. Өйткені ішкі монологтың күрделенген типі, ой мен сезімді бейнелеудің модернистерге тән техникасы – сана ағымы доминанттық сипат алады.

Жазушы қазіргі таңдағы қытай әйелдерінің жан дүниесіне тереңінен үңіледі, өз кейіпкерлерін оқырмандарының жақын адамына айналдырып, нәзік те әсем әйел әлемін әр алуан қырынан аша түседі. Оның әйелдері замандастары сомдаған шығарма кейіпкерлеріне ұқсамайды. Жазушы әлеміндегі әйелдің сырт келбеті көбіне сипатталмайды. Бұл аса төзімді, шыдамды, берік жан. Бірақ әйел бейнесін типтендіруді дұрыс түсінбеуден әдебиетте етек алған көп синтезді қоспа емес. Әркімнің басындағы жылтырағанды жұлмалап, қолдан соға салған қола мүсіннен бөлек. Кейіпкерді қайтсе жағымды етуге автор тіпті жан салмайды. Әйел әлемінің жүрегіне үңіледі. Әйел затына тіл бітіріп, әйел сезімін сөйлетеді. Қаламгер өрнектеген қытай әйелдерінің бейнелері қазіргі таңдағы қытай әйел жазушылары Чжан Цзе, Жаң Қаңқан, Шын Жун, Фанфан, Лю Сула сомдаған әйел бейнелерінің алдын алып, алғы шепте тұр. Жазушыны толғандырған ең басты мәселе – әйелдің қазіргі таңдағы әйел тағдырының сан қырлы торабы мол проблемаларды қалай шешу керек деген мәселе, ол әйел жазушы ретінде қоршаған ортаға әйел көзімен қарап, әйел сезімімен суреттеуі.

Басқа елдермен салыстырғанда қытай пост-модернизмі модернизм деконструкциясы тұрғысынан қарайтын болсақ, біршама конформистік және консервативті мінезге ие. Қытай постмодернистері модернизм мен постмодернизм арасындағы аражікті айқын ажырата алмай келеді. Жаңашылдық үлгілері мен дүниетанымы постмодернистік әдебиетте қылаң беріп отырады. Оның үстіне модернистік құндылықтар мен прогреске деген сенім бұрынғыша зиялы қауымның арасында нық орнаған. Америка зерттеушісі Тан Сяобин Қытайдағы кейінгі модернизмге «қалдық модернизм» деген анықтама береді (Tang, 2000:211). Бұл Қытайдағы модернизм мен кейінгі модернизмнің синтетикалық ерекшелігін айқындайды. Уаң Анидің 1990 ж. жазған «Ағатай» ("叔叔的故事") атты повесі қытай әдебиетіндегі жаңаша ағысты бастаған шығармалар қатарына жатады. Қытайдың классикалық поэзиясында негізгі бағыт ретінде лирика танылған болатын және тек лирикада адамның рухани дүниесінде болып жатқан сан бояуға толы сезімдер көрініс табады. Ал прозада бірнеше ғасырлар бойына кейіпкердің жан-дүниесі алуан түрлі өмірлік жағдаяттарда көрініс табатын әралуан іс-әрекеттер арқылы бейнелеуді дұрыс деп таныды. Тек XVIII ғ. белді прозаик Цао Сюэцин (1715-1763) терең психологизмімен танылған «Қызыл сарай түсі» романында алғаш рет кейіпкердің ішкі-жан дүниесінің терең қалтарыстарына бойлау арқылы, сан қатпарлы сезім бояуларын қанық түрде бейнелеп көрсетеді. XX ғасырда Қытайдағы үздіксіз құбылып отырған саяси шарттардың аясында жазушылар өз туындыларындағы кейіпкерлердің күрделі ішкі жан дүниесін толығымен ашып көрсету мүмкіндігіне қол жеткізе алмады. Уаң Анидің «Ағатай» ("叔叔的故事") повесінде алғашқылардың бірі боп басты кейіпкер мен автордың ойы мен сезім иірімдерін түйсік, болжам дәрежесінде талдау жасау арқылы, яғни «болмыстан көшіріліп алынған объективтілікті бейнелеуге деген ұмтылыстан туындаған субъективті әңгіме еді». Автор адамның жатбауыр болған сезімдері, жалғыздықтан жапа шеккен жан айқайы, қоғам мен бөгде адамдардан оқшауланып жетімсіреп жүдеген жан сарайының азабын шебер көрсете алған. Мұнда жазушы жекелеген кейіпкердің жан дүниесіндегі аласапыранға үңілу арқылы оқырманға осындай ұқсас күйді басынан өткеріп отырған миллиондаған адамның қасіретті тағдыры туралы ой толғауға шақырады. Жазушы шығармаларынан постмодернизмнің қытай үлгісін айнытпай сақтағанын байқауға болады. Аталған повесть

қытай зиялыларының екі түрлі буын өкілдерінің өмірі туралы ой-толғаныс десе болады. Негізі кейіпкер «мәдени төңкеріске» дейін өмір сүрген қытай жазушыларының жинақталған бейнесін көрсетеді. Бұл кейіпкерге «мәдени төңкеріс» кезеңіне жасөспірім шақтарында тап болған жаңа буын өкілдері қарама-қарсы қойылады. Шығарма барысында екі буын өкілдері арасындағы түсінбеушілік шыңының барған сайын өрістеп бара жатқан көрінісі баяндалады. Автордың қомақты үлесі ретінде – «түнекті жылдардың» қасіретін келер ұрпаққа ұғындыру жолындағы талпынысын атауға болады. Сондықтан да Уаң Анидің сол кезеңдердің көрінісін баяндау жаңашыл әдеби ағымдармен көзсіз шұғылдануынан туындамаған, ол көне мәдени дәстүрлерді дәріптеуден туындаған.

Қазіргі таңдағы қазақ және қытай әйел қаламгерлері XX ғасырдың аяғы мен XXI ғасырдағы белең алған қоғамдық бетбұрыстар мен өзгерістерді бейнелейді. Екі елде өткен саяси қайта құрулардың ортақ белгілері де жоқ емес. Мәселен, екі елдің өміріне де терең із қалдырған Кеңес дәуіріндегі идеологияны қайта сүзгіден өткізу екі мемлекетте де бірдей кезеңде, яғни XX ғ. 80-ші жылдарының аяғында көрініс тапты, ал қоғамдық және моральдық ұстанымдардың түбірлі өзгерісі екі елде де 1990-1991 ж. бастау алады. Алайда қазіргі таңдағы қытай және қазақ әдебиеттерін салыстыра-салғастыра зерттеу тенденциясы ғылымның өзге салаларында: тарих, саясаттану, әлеуметтік ғылымдардағы тақырыптарға қарағанда өте сирек кездеседі. Сонымен қатар филология саласындағы салыстырмалы зерттеулер тек Қазақстан мен Қытайдағы қоғамдық жағдайларды тереңінен түсіну үшін ғана емес, екі елдің қазіргі таңдағы әдебиет айдынындағы заманауи тенденцияларды зерттеп, зерделеу үшін қажет.

Қазірге дейін Қазақстанда қытай авторларының шығармалары, ал Қытайда қазақ жазушыларының көркем шығармашылығы жөніндегі зерттеулер, қытай және қазақ жазушыларының көркем шығармаларын салыстыра отырып зерттеген еңбектер жоқтың қасы. Ал қазіргі таңдағы қытай жазушыларының шығармаларын қазақ тіліне, ал қазақ жазушыларының туындыларын қытай тіліне аудару мәселесі қолға алынбай келеді. Сондықтан әдебиет көкжиегінде өзіндік тұғырын танытып келе жатқан «әйелдер прозасы» салыстырмалы талдауға тұрарлық салмақты арна десек болады. Біріншіден, «әйелдер прозасы» кейінгі кезеңдері әлемдік заманауи әдеби тенденциялардан қуат алып, екі ел әдебиеттерін-

де де кеңінен құлаш жайып келеді. Екіншіден, мұнда заманауи тұрмыс келбетінің айшықты өрнектері айқын суреттеледі, үшіншіден, мұнда ұлттық бояу жан-жақты көрініс тапқан. Қазіргі таңдағы алуан түрлі өзгерістер мен бетбұрыстарға қарамастан, қытай және қазақ әдебиеттерінде дәстүр жалғастығы тереңінен тамырын жайған. Осыған қарамастан көптеген әдеби шығармаларда ақиқат пен дәстүр арасындағы қақтығыстар айқын байқалады. Бұл тенденцияны әлемдік әдебиет сахнасынан да байқауға болады.

Кез келген ұлттық мәдениетті сақтандыру факторы, оның алдыңғы қатарлы рухани дәстүрлерін дәріптеу ретінде дәстүр мен жаңашылдық арасындағы байланысты дамыту боп табылады, тек ішкі факторлар тарапынан дамып отырған жүйенің ғана жарқын болашағы болмақшы. Мұндай көркемдік жүйенің жарқын мысалы ретінде қазіргі таңдағы қытай жазушысы Уаң Ани шығармашылығын алып қарауға болады. Қаламгердің әлемдік мәдениет жетістіктерімен етене таныстығы мен қытай дәстүрлеріне деген сүйіспеншілігі Уаң Анидің Қытайдың нағыз халық жазушысы ретінде танылуына мүмкіндік береді.

Уаң Анидің қаламгерлік қолтаңбасы туралы айтқанда біз қазақ жазушысы А. Кемелбаеваның шығармашылығы туралы да тоқталып өткіміз келеді. Өйткені қос жазушының көркемдік әлемін біріктіріп тұрған ортақ сарынды байқаймыз. Ол – қоғамдағы әйелдің орны мен мақсаты туралы өз жүрегінен кестелі ойларын астарлап жеткізуге деген ұмтылыс. Есімі қазіргі кезеңдегі қазақ прозасының сахнасында өзіндік салмағы бар белді жазушы А. Кемелбаеваның алдыңғы қатарлы шығармалар тізіміне – «Жан иесі», «Қоңырқаз», «Күміс инелер», «Тобылғысай», «Майя», «Алмұрт», «Космос», «Делдал», «Ағаш үй», «Ғибадат» туындылары енеді. Мәселен оның «Алмұрт» әңгімесіндегі алмұрт – астарлы түрде айтқанда «Ғұмыр ағашы», мұндағы алмұрт – өмірдің символындай, ол мифтік ағаш ретіндегі рольді атқарып тұр. Жазушының меңзегені – шынайы өмірдегі асыл армандар қандай қиыншылық пен тауқымет торабында тұрса да оның жемістерін адал еңбекпен теріп жеу керек, адам жаны әрқашан ізгілікке, тазалыққа, жылулыққа толы дүниелерден түзіліп, мейір мен шуақтан, имандылықтан бастау алуы керек.

Сондай ізгілікті дәріптейтін шуақты шығармалардың бір үлгісі болып табылатын «Қоңырқаз» әңгімесі құс бейнелі кейіпкердің көркем антропологиялық ерекшелігіне арналған туын-

ды десе болады. Шығарманың басты идеясы – адамның жан жалғыздығы мәселесі. Жазушы анасы мен қызының басындағы қасіретінің емін қарапайым өмірден тысқары нәрседен іздейді және оны адамдар әлемінен емес, құстардың әлемінен табады. Табиғатынан басқалардан ерекшеленген бүлдіршін қыз адам баласы бере алмаған жылулықты құстар ортасынан табады.

Жазушының «Ағаш үй» әңгімесінде оң мен түс бірігіп, астасып кетеді. Өң мен түс бірігуі – мистикалық мезеттің жұмбақ жаратылысы, бұл – авторлық түпкі ой, мистиканың өзінше бір құпиясы, сан қалтарысқа, түрлі қатпарларға толы сырлы дүниесі. Жазушы өз туындыларында табиғаттың әсем көрінісін тамаша бейнелейді: «Көгал иісі бұрқырап, жанбырдан соңғы иісіндей жұпар аңқиды. Шырайы жалқын биік күн аспанда балқып жатады. Адам ұланының дамылдап, жүрегімен тағзым қылған тамыр соғуына үндес келсе, алаңсыз табиғат жаны елжіреп, қайта мүлгиді» (Кемелбаева, 1997).

Жазушы шығармаларында диалогқа қарағанда монолог басымдау тұрады да драмалық шиеленіске әкеліп соғып жататын да кездері болады. Кейіпкер рухани тығырыққа тіреліп, өз-өзінен күйіп-пісіп жатады. Оқиға шиеленісуінен гөрі тереңнен толғану, ойлану, кейіпкер тебіренісі, іштей арпалысы басым. Осылар арқылы психологиялық тартыс күшейіп, кейіпкердің ішкі тебіренісі шарықтап барып, жан сыры ашылады. Бірте-бірте кейіпкер мінезінің ішкі сипаты дамиды.

Құс әлемі – жазушы туындыларындағы өзекті лейтмотив, оның «Қоңырқаз», «Ұя», «Қаратамақ» әңгімелері осы тақырыпты ашады: «Жазғытұры құс келерде далаға елгезек құстар алдымен келеді. Соқпалы, секек құйыршық тегін бітпеген. Жер тоңы жібіп, өзен-көлдерге сең жүрмес бұрын мынау шымшықтар ұшып келіп, құйыршығын сілкілемесе қиын. Көп ұзамай көк мұз сөгіледі сонда. Көк Тәңірі жылымықты құс қанатымен жібергенді хош көреді. Көктемді қаптаған қара қарғалар әкелмейді, шымшық құстай шапшандық оларда қайдан болсын!» (Кемелбаева, 2014, «Ұлан»). Жазушының «Қоңырқаз» әңгімесінің желісі анасы мен таңғажайып тәсілмен құсқа айналған нәзік жанды қыз негізінде өрбиді. Басты кейіпкер Қорланның арқасында жас кезінен құстың балапанынікіндей қарала кішкене қанат пайда болады. Автор осы қасиеттер арқылы кейіпкердің айнала қоршаған жандардан даралығын, өзгешелігін, жан дүниесінің тазалығын паш еткендей. Алайда Қорлан адамдардың келекесі мен мазағына, қорлауына ұшырап, сол ауылда «бү-

кір», «нарбота», «өркешті қыз» деген атауларға ие болады. Көңілі қалған бүлдіршін қыз жастайынан адамдармен емес, құстармен сырлас боп өседі. Кейіннен оның Қоңырқаз атануы да құстарға деген ерекше ықыласына, сүйіспеншілігіне байланысты еді. Жазушы бұл жерде құсты көркемдік штрих ретінде алып, сол арқылы кейіпкердің рухани әлеміне тереңдей үңіліп, әйел психологиясының құпияларын ашуға ұмтылады. Шығарма соңында Қоңырқаздың қанатына жан бітіп, ол адамдар арасынан қол үзіп, құстар әлеміне мәңгілікке ұшып кетеді. Оның негізгі себебі – тасбауыр боп бара жатқан адамдар арасында өзін жатсынуы, сіңісе алмауы. «Қоңырқаз өзінің адамдардан мүлде безініп суығанын сезінді. Мұрнына тек көк аспанның кезбе бұлттарының үлбіреген мақпал иісі келіп, соны үздіге жұтып, жел айдаған мақта бұлттармен жарысып, жер мекенінен ұзай берді. Ұйықтаса түсінен шықпайтын көлдерді тағы бір көруге зар» (Кемелбаева, 2004: 96-106). Әңгімедегі өзгеше тағдыр иесі қарапайым өмірге жат болмыс – жұмбақ құстың атымен беріледі. Қытай жазушысы Уаң Ани шығармаларын мұқият оқып отырсақ, дәл осы құбылыстар кеңінен көрініс тапқан. Мұндай көркемдік детальдар Уаң Анидің «Мәңгілікке созылған қасірет» романындағы кейіпкердің кісі қолынан қаза тапқан сәтінде жоғарғы үйлердің қабатынан қарап тілсіз куәгер болған кептердің бұл қасіретті картинаны үнсіз тамашалаған сәтін шынайы бейнелейді.

Қос жазушының туындылары белгілі дәрежеде ұқсастықтар мен үндестіктерге толы: әйелдің қазіргі таңдағы қоғамдағы ортақ проблематикасы, әйел бақыты мен мұң-мұқтаждықтары және оның бейнеленуіндегі ұлттық формалар; бірдей стилистикалық тәсілдердің пайдалануы, әсіресе ауызекі – тұрмыстық тілдің, диалог тәсілдердің мольнан қолданылуы екеуіне де тән: мұнда өзгеше ұқсамайтын табиғатынан ерекше жаратылған және сонысынан жапа шеккен жандар бейнесі өмір сүру құқығын талап етуге талпынады, мұндай жандар қоршаған ортаның қатігездігіне ұшырап, жаны жараланып отырады. Қаламгер арулар нәзік тіршілік иесі ретінде мұндай проблемаларды ерекше зерттеуге ұмтылады: олардың толыққанды адам ретінде қалыптаспаған зағип жандар немесе қалыптан тыс бейнелер тақырыбын көтеру әлеуметтік адаптация мәселесімен тығыз байланысты.

Қос жазушының туындыларында да орталық орында тұрған ұғым – бақыт пен қайғы. Әйел бақытының негізі не? Өмір сүрудегі мақсаты неде? Өмірдің мән-маңызы, мазмұны неде? деген сауалдар өзінен өзі өрбіп, кейіпкерлерге

маза бермейді, олар әлемде болып өткен алапат оқиғаларының негізгі себепкері адам деп тауып, әсіресе әйел болмыс-бітімін, жан әлемін, ішкі дүниесін зерттеуге ден қойып қояды. Екеуіне де ортақ нәрсе – адамтану ғылымына сол тұста айрықша белең алған әйел бейнесін ашып көрсету. Сондай-ақ қайғыны жеңіп, мұңды сейілту үшін әйел қандай жолды ұстанғаны жөн деген сауалдарға жауап іздейді. Қайғыға батырып, әйел жанына жара салып, сызат түсірген жандарды жазғырмайды, айуандығын кешіруге тырысады. Тіпті неше түрлі сұмдықты көрсеткен қатыгез жандардың қателіктеріне түсіністікпен қарап, әйел табиғатының құдыретін паш етеді, қоғамнан, еркектің қатігездігінен түңілген әйелдер табиғаттың тосын да мылқау құбылысымен ғана сырласа алады және одан жауап алады. Мұндай тылсым үйлесімдердің кейіпкердің ішкі әлемімен астасып кететіні сондай, көкжиектен атып келе жатқан күнге қарай бет алып бара жатқанына оқырманды иландырады.

Айгүл Кемелбаева мен Уаң Ани шығармалары әралуан ұлттық тұрмыс тіршілікті айқындайтын түрлі әдеби дәстүрлердегі мәдени құндылықтарға бағытталған ерекшеліктер көзге түседі.

Қазақ-қытай әдебиетіндегі әйелдер шығармашылығының басы, қалыптасу, кемелдену кезеңдерін әдеби айналымға таяуда қосылған мұраларға, бүгінгі таңда жинақталған деректерге орай зерделеу – бүгінгі күннің талабы. Төл әдебиетіміздегі постмодернистік сарында қалам тербеген жазушылардың шығармаларын қытай жазушыларының туындыларымен салыстыра отырып зерттеген әдебиетшілер, сыншылар, ғалымдар, жазушылар тарапынан зерттелген еңбектер өкінішке орай, әлі күнге дейін жоқтың қасы.

Дәстүрлер мен жаңашылдықтар арасындағы үндестік өнерді байытудың қайнар бұлағы боп саналады. Дәстүрлер негізінде жаңашыл идеялар мен пайымдар, үрдістер жаңғырып, дамып отырады, біртіндеп жаңа дәстүрлер қалыптасады. Осылайша «рухани өркениеттің» негізін құрайтын көркем шығармашылық дамуындағы мирасқорлық байланыстар өрбіп отырады. Уаң Ани мен А. Кемелбаеваның дарыны – өз туындыларында тек жалаң түрде өткен кезеңдер өкілдерінің жетістіктерін көшіруінде емес, жазушылар мәдени дәстүрлерді өз танымдары арқылы олардың қаймағын бұзбай, керісінше, өзіндік пайымдарымен, көзқарастарымен толықтырып жеткізулерінде.

Әдебиеттер

- 1 Xiaobing Tang. Chinese Modern. The Heroic and the Quotidian. Durham, L.: Duke U. P., 2000. P. 211.
- 2 Кемелбаева А. Әңгімелер мен повестер: Жинақ. – Алматы: Жібек жолы, 1997.
- 3 Кемелбаева А. «Қаратамақ» «Ұлан», №30 29.07.2014
- 4 Кемелбаева А. Қоңырақаз [Текст]: рассказ / А. Кемелбаева // Ак Ертіс – Иртыш. – 2004. – №4-5. – С. 96-106.
- 5 王安忆创作研究综述_龙其林伊犁教育学院学报, 第19卷第2期2006年6月
- 6 Өмірбекова Г.Т. А. Кемелбаева шығармашылығындағы постмодернистік сарындар // ҚазҰУ хабаршысы. Филология сериясы №5-6, 145-146 бб. 2013

References

- 1 Xiaobing Tang. Chinese Modern. The Heroic and the Quotidian. Durham, L.: Duke U. P., 2000. P. 211.
- 2 Kemelbayeva A. Angimeler men povester: Zhynak. – Almaty: Zhybek zholy, 1997.
- 3 Kemelbayeva A. «Qaratamak» «Ulan», №30 29.07.2014
- 4 Kemelbayeva A.. Qonerkaz [matin] : // Ak Ertis – Иртыш. – 2004. – №4-5. – С. 96-106
- 5 Wang Anyi chuanguo yanjiu zongshu Longqilin Yili jiaoyu xueyan xuebao di 19juan di 2qi 2006 nian 6yue
- 6 G.T.Omirbekova A. Kemelbayeva shegarmashelegendage postmodernistik sarender. QazUU habarshese .Filologiya seriyase №5-6, 145-146bb. 2013